

stor og væsentlig Forskel. Jeg havde været ganske overordentlig tilfreds, hvis den højtærede Konseilspræsident havde udtalt sig klart og bestemt om, hvorledes han stiller sig paa det Punkt, om han fastholder de samme Udtalelser, som han fremkom med, den Gang han stod som Venstrereformpartiets Ordfører her i denne Sal og udtalte sig for, at det burde være Danmarks militære Opgave at konstatere vor Neutralitet, eller om han mener, at vi have andre og større militære Opgaver.

Før man faar disse Ting klart og bestemt at vide, er det vanskeligt at udtale sig om, hvorvidt man fuldt kan slutte sig til denne Regering eller ikke. For mig staar det saaledes, at der ikke har været nogen Anledning til den Ministerkrise, vi have faaet, at det, der er vundet ved den, tilsyneladende ikke opvejer det, der er tabt ved den, at hele denne Sag kunde være sluttet paa en ganske anden Maade. Imidlertid ønsker jeg at sige, at jeg for mit Vedkommende selvfølgelig ligesom alle de tidligere Talere efter Evne vil støtte denne Regering, saa længe den følger en Vej, som jeg mener, at jeg kan være med til. Den samme Udtalelse fremkom fra de tidligere Talere, og mere eller mindre tror jeg ikke, man kan sige i den Sag. Men jeg kunde ønske, at den højtærede Konseilspræsident her netop om Forsvarssagen vilde have udtalt sig klart og bestemt og ikke i Udtryk, som let give Anledning til Misforstaaelse baade til den ene og den anden Side.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) har Ordet for en kort Bemærkning.

Dinesen: Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning overfor det ærede Medlem, der nu satte sig. Jeg misforstod ham neppe, naar jeg fik det Indtryk, at han udtalte, at Finansudvalget havde været delagtigt i Kravet om, at den forrige Krigsminister afgik. Overfor en saadan Udtalelse vil jeg nedlægge en Indsigelse. Jeg har været til Stede i alle Finansudvalgets Møder og sikkert i ethvert Møde hele Tiden fuldt ud, og jeg har ikke været Vidne til nogen Forhandling af den Art, hvorom det ærede Medlem for et Øjeblik siden udtalte sig. Jeg maa derfor nedlægge en Indsigelse mod en saadan Udtalelse. Jeg skal tilføje, at det vilde være langt fra mig under nogen Omstændighed at være delagtig i et Krav om, at den forrige Minister skulde forlade den Plads, han indtog. Jeg mener, han var en bedre Skæbne

værdig end den, det ærede Flertal her i Salen lod ham blive til Del.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam) har Ordet for en kort Bemærkning.

Rørdam: Jeg ved ikke, hvorvidt jeg har udtalt — det vil jo Tidenden vise —, at det var Finansudvalget, der krævede Krigsministerens Afgang. Det, jeg har ment, var i alt Fald det, at Begivenhederne udviklede sig saaledes, at baade Regeringen og Venstreflertallet indenfor Finansudvalget mente, at Krigsministerens Afgang var nødvendig.

Anders Nielsen: Derom foreligger der intet som helst nogen Steder.

Formanden: Fra *Krabbe, Slengerik, K. Kristiansen, K. Pedersen, L. Pedersen, Fogtmann, Alf. Christensen* og *Zahle* har jeg modtaget følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Tinget gentager, at en Ordning af Forsvarsvæsenet bør medføre en virkelig Nedsættelse af de militære Udgifter, og udtaler, at en inden en saadan Ordning Tilvejebringelse foretagen Forøgelse af visse af disse Udgifter bør ledsages af tilsvarende Nedsættelse af andre af disse, gaar Tinget over til Dagsordenen.“

Forhandlingerne drejer sig nu herom.

Krabbe: Det var vistnok alle — i alt Fald var det mig — en fuldstændig Overraskelse, at vi i Dag ikke gik til Finanslovbehandlingen, men at Forhandlingens Genstand blev en Tale af den højtærede Konseilspræsident. En Programudtalelse vilde enhver have fundet naturlig, men vi havde ingen Anledning til at vente, at den vilde komme som en særlig Sag. Da den nu er kommen saaledes, er det forekommet os, der her i disse Minutter, medens vi samtidig opmærksomt hørte paa Talerne, have kunnet konferere derom, naturligt, at denne saaledes skabte selvstændige Sag sluttede med en selvstændig Tilkendegivelse fra Tingets Side. Idet jeg med nogle ganske faa Ord begrundet det Forslag til en Dagsorden, som vi have indgivet, kan jeg ikke lade være at forudskikke et Par Ord i Samklang for Resten med, hvad der er sagt af flere her i Dag, nemlig et Par Ord af stor Anerkendelse overfor det Ministerium, der er gaaet, med nogen Undtagelse naturligvis, navnlig med Hensyn til det Medlem af Ministeriet,